సివిల్ అప్పీలు అధికార పరిధి

సివిల్ అప్పీలు సం.142/1956

1957

నవంబర్ 5

పాట్నా ఎలక్ట్రిక్ సప్లై కంపెనీ లిమిటెడ్, పాట్నా

వర్సెస్

బాలి రాయ్ & మరొకరు.

(భగవతి, బి.పి.సిన్హా, జాఫర్ ఇమామ్, జె.ఎల్.కపూర్ మరియు గజేంద్రగఢ్కర్, న్యాయమూర్తులు)

పారిశ్రామిక వివాదం – ఉద్యోగి తొలగింపు (డిస్మిస్) పారిశ్రామిక ట్రిబ్యునల్ ద్వారా ఉపశమనం –జోక్యం చేసుకోవడానికి లేబర్ అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ యొక్క అధికారం – న్యాయాంశం – అప్పీలు అవకాశం – పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం 1947 (1947 సం॥పు 14వది) సెక్షన్ – 33 – పారిశ్రామిక వివాదాల (అప్పిలేట్) ట్రిబ్యునల్ చట్టం, 1950 (1950 సం॥పు 48వది) సెక్షన్ – 7.

పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం, 1947 సెక్షన్ – 33 క్రింద, తమ ఉద్యోగులు, ఇందలి ప్రతివాదులను తమ స్థాయీ ఉత్తర్వులలోని క్లాజు 17(బి)(viii) క్రింద దుష్ప్రవర్తన కారణంతో తొలగించుటకు (డిస్మిస్) అనుమతి కోరుతూ దరఖాస్తుదారుడు పరిశ్రమల ట్రిబ్యునల్ ముందు దరఖాస్తు చేశారు. కాని, వాస్తవాలను పునరాలోకించిన తర్వాత, బదులుగా స్థాయీ ఉత్తర్వులలోని క్లాజు 14(ఎ) క్రింద ప్రతివాదులను డిశ్చార్జి చేయుటకు అనుమతి కోసం అభ్యర్థిస్తూ మరొక దరఖాస్తు చేశారు. రెండవ దరఖాస్తు చిత్తశుద్ధితో చేసినదని, వారిని డిస్మిస్ చేసి శిక్షించుటకు బదులుగా వారిని డిశ్చార్జి చేయగల తన హక్కును సదుద్దేశంతో వాడుకొన్నాడని పారిశ్రామిక ట్రిబ్యునల్ భావించినది మరియు ప్రతివాదులకు ఒక నెల నోటీసుకు బదులుగా నెల వేతనం చెల్లించే విధంగా దరఖాస్తుదారుకు అనుమతి మంజూరు చేసినది. లేబర్ అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ ముందు అప్పీలు చేయగా, వ్యక్తపరచిన భావం ఏమంటే, ప్రతివాదులకు వ్యతిరేకంగా ఒకసారి దుష్ప్రవర్తన ఆరోపించిన తర్వాత స్థాయీ

ఉత్తర్వులు కొరకు 17(బి)(viii) క్రింద అప్పీలు దారు ఒక కేసు ను చేయగలిగాడా అన్నది పరిగణనలోకి తీసుకున్న తర్వాత మరియు ప్రతివాదుల దుష్ప్రవర్తన ఏదీ లేదన్న ముగింపుకు వచ్చిన తర్వాత అవసరమగు కాలానికి నోటీసు ఇచ్చి వారి సేవలకు ముగింపు పలికే (టెర్మినేట్) సత్వర పద్ధతిని అనుసరించుటకు, అప్పీలు దారుల కోర్టు దరఖాస్తును ఆమోదించి, ప్రతివాదులను డిశ్చార్జ్ చేయుటకు అనుమతించి పారిశ్రామిక ట్రిబ్యునల్ పొరపాటు చేసిందన్నది. సుప్రీంకోర్టులో అప్పీలు చేయగా-

పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టము, 1947, సెక్షన్-33 క్రింద చేసిన ఒక దరఖాస్తులో పరిగణించాల్సినది, యజమాని ఏదైనా అనుచిత శ్రామిక విధానం లేదా వంచనకు పాల్పడినాడా, మరియు ట్రిబ్యునల్ దరఖాస్తుదారునికి వ్యతిరేకంగా తుది నిర్ణయానికి వస్తే తప్ప, ఉద్యోగిని తొలగించుటకు కోరిన అనుమతిని తిరస్కరించుటకు ట్రిబ్యునల్‌కు అధికారం లేదు. ఆ మేరకు, దరఖాస్తు చిత్తశుద్ధితో చేసినదని పారిశ్రామిక ట్రిబ్యునల్ గమనించిన తర్వాత, దాని ఉత్తర్వుల నుంచి న్యాయాంశమగు ప్రశ్న ఏదీ ఉత్పన్నం కాదు మరియు అప్పీలును స్వీకరించి పారిశ్రామిక అప్పీలేటు ట్రిబ్యునల్ పొరపాటు చేసిందని తేల్చింది.

భారత పారిశ్రామిక అప్పీలేటు ట్రిబ్యునల్ (కలకత్తా బెంచ్) అప్పీలు సంఖ్య col - 87/1953లో 13 సెప్టెంబర్ 1954 నాడు వెలువరించిన తీర్పు మరియు ఉత్తర్వు నుండి ప్రత్యేక అనుమతి ద్వారా ఈ అప్పీలు దాఖలు అయింది.

హెచ్.ఎన్.సన్యాల్, భారతదేశ అదనపు సొలిసిటర్ జనరల్;

జే.బి.దాదాభాన్జీ; ఎస్.ఎన్.అండ్లే మరియు రామేశ్వర్ నాథ్‌లు దరఖాస్తుదారుల తరఫున

పి.కె.ఛటర్జీ ప్రతివాదుల తరఫున

1957 నవంబర్ 5 నాడు ఈ కోర్టు తీర్పు న్యాయమూర్తి భగవతి ప్రకటించారు.

ప్రత్యేక సెలవుతో కూడిన ఈ అప్పీల్, ప్రతివాదులను తమ ఉద్యోగం నుండి డిశ్చార్జ్ చేయడానికి అనుమతి కోరుతూ అప్పీలుదారు బీహార్‌లోని ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్‌కు పారిశ్రామిక

వివాదాల చట్టం , 1947లోని (ఇకపై "చట్టం"గా సూచిస్తారు) , సెక్షన్-33 క్రింద చేసిన దరఖాస్తు నుండి ఉద్భవించింది.

ప్రతివాదులు అప్పీలుదారు యొక్క ఉద్యోగంలో ఉన్నారు మరియు పాట్నా నగరంలో రెండంతస్తుల ఇంట్లో ఉన్నారు , దానిని అప్పీలుదారు తన పనివాళ్లకు గృహ వసతి కోసం అద్దెకు తీసుకున్నారు. నవంబర్ 20, 1952న, ప్రతివాదుల ప్రమేయం తో ఆ ఇంటిలో ఒక సంఘటన జరిగింది. ఈ సంఘటన గురించి వ్రాతపూర్వక నివేదికలు నవంబర్ 21, 1952న అప్పీలుదారు చీఫ్ ఇంజనీర్‌కు పంపబడ్డాయి మరియు ప్రతివాదులు అదే రోజు సస్పెన్షన్‌లో ఉంచబడ్డారు. పారిశ్రామిక ట్రిబ్యునల్ , బీహార్‌లో అప్పీలుదారు మరియు దాని పనివారి మధ్య ఒక పారిశ్రామిక వివాదం అప్పుడు పెండింగ్‌లో ఉంది మరియు అప్పీలుదారు స్టాండింగ్ ఆర్డర్‌ల క్లాజు 17(బి)(viii) ప్రకారం దుష్ప్రవర్తన కారణంగా ప్రతివాదులను తొలగించడానికి అనుమతి కోసం చట్టం యొక్క సెక్షన్-33 కింద, పేర్కొన్న ట్రిబ్యునల్‌కు దరఖాస్తు చేసాడు. నవంబర్ 27, 1952న, ప్రతివాదులు కూడా చట్టంలోని 33A కింద పేర్కొన్న ట్రిబ్యునల్ ముందు ఒక దరఖాస్తు చేశారు. అందులోనే చట్టవిరుద్ధంగా వారిని సస్పెండ్ చేయడం చట్టం యొక్క సెక్షన్ 33 ఉల్లంఘన అన్నారు.

డిసెంబర్ 6, 1952 ఇందలి దరఖాస్తుదారులు ఆ ట్రిబ్యునల్ ముందు ఒక దరఖాస్తు సమర్పించి, కేసు వాస్తవాలను పునఃపరిశీలించమని, ప్రతివాదులను స్థాయీ ఉత్తర్వులలోని క్లాజు 17(బి)(viii) క్రింద తొలగించడానికి అనుమతి కోరుతూ ఒరిజినల్‌గా చేసిన అభ్యర్థనపై ఒత్తిడి చేయటం లేదని బదులుగా స్థాయీ ఉత్తర్వులలోని క్లాజు 14(ఎ) క్రింద వారిని డిస్చార్జ్ చేయడానికి అనుమతినిస్తే సరిపోతుందని కోరారు. ప్రతివాదులు ఈ దరఖాస్తును వ్యతిరేకించారు. అయినప్పటికీ పారిశ్రామిక ట్రిబ్యునల్ ఆ దరఖాస్తును స్వీకరించింది మరియు వాదోపవాదనలు విన్నతర్వాత , చట్టంలోని సెక్షన్-33ఎ క్రింద ప్రతివాదులు చేసిన దరఖాస్తును తోసిపుచ్చింది మరియు ఉత్తర్వులు

ఇచ్చిన తేదీ నుండి ప్రతివాదులను తమ ఉద్యోగం నుంచి డిశ్చార్జ్ చేయుటకు అనుమతిస్తూ, అప్పటి నుండి 15 రోజులలోపు ప్రతివాదులకు నోటీసుకు బదులుగా ఒక నెల జీతం చెల్లించాలని చెప్పింది.

దరఖాస్తుదారులు చట్టంలోని సెక్షన్ -33 క్రింద ఇచ్చిన దరఖాస్తుకు మంజూరి ఇస్తూ పారిశ్రామిక ట్రిబ్యునల్ ఇచ్చిన ఈ ఉత్తర్వులపై ప్రతివాదులు కలకత్తాలోని భారతీయ లేబర్ అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ ముందు అప్పీలు చేశారు. లేబర్ అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ ముందు వారి ప్రథమిక అభ్యంతరం ఏమంటే, ఇందులో చట్టసంబంధమైన ముఖ్యాంశము ఏదీ లేదు కనుక అప్పీలు కొనసాగించదగినది కాదు. దరఖాస్తుదారుడు ప్రతివాదులపైన దుష్ప్రవర్తన ఆరోపణ చేసినారని లేబర్ అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ భావించింది మరియు నిర్దేశిత కాలానికి నోటీసు ఇచ్చి లేదా నోటీసుకు బదులుగా వేతనం చెల్లించి వారిని టెర్మినేట్ చేయుటకు ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్ ఆమోదించకూడదని. అందువల్ల ఆరోపించిన దుష్ప్రవర్తన కారణంగా ప్రతివాదులను డిస్మిస్ చేయుటకు అభ్యర్థించిన ఒరిజినల్ దరఖాస్తులో సవరణను కోరిన దరఖాస్తును స్వీకరించకుండా ఉండాల్సింది.

లేబర్ అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ ప్రకారం ఇది చట్టం యొక్క గణనీయమైన ప్రశ్న మరియు ఇది అప్పీల్‌ను స్వీకరించింది. లేబర్ అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ ఆ తర్వాత అప్పీలుదారు స్టాండింగ్ ఆర్డర్లలోని క్లాజు 17(బి)(viii) కింద కేసు పెట్టారా లేదా అని పరిగణించింది మరియు ప్రతివాదులు ఆ క్లాజ్ అర్థంలో ఎటువంటి దుష్ప్రవర్తనకు పాల్పడలేదని నిర్ణయానికి వచ్చినదా, మరియు అందువల్ల అప్పీలుదారుకు ప్రతివాదులను తొలగించుటకు అనుమతిని మంజూరు చేస్తూ పారిశ్రామిక ట్రిబ్యునల్ చేసిన ఉత్తర్వు పక్కన పెట్టబడతాయి. అయితే, ఇప్పటికే ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్ నుండి అనుమతి పొందిన తర్వాత, అప్పీలుదారు ప్రతివాదులకు డిశ్చార్జ్ నోటీసు ఇచ్చినందున, లేబర్ అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ ప్రతివాదులకు పునర్నియామకం లేదా పరిహారం రూపంలో గణనీయమైన ఉపశమనం కలిగించడంలో అశక్తతను వ్యక్తం చేసింది.

లేబర్ అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ యొక్క ఈ ఉత్తర్వుకు వ్యతిరేకంగా అప్పీలుదారు మా ముందు అప్పీలుకు వచ్చారు.

అప్పీలుదారు తరపున హాజరైన శ్రీ హెచ్ఎన్ సన్యాల్ , పారిశ్రామిక వివాదాల (అపిలేట్ ట్రిబ్యునల్) చట్టం, 1950లోని సెక్షన్ 7 క్రింద ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్ ఆర్డర్ నుండి లేబర్ అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్ కు ఎటువంటి అప్పీలు చేయకూడదనే వాదనను ముందుంచారు. పేర్కొన్న ఉత్తర్వు సెక్షన్ 7 లోని వ్యక్తీకరణ యొక్క అర్థంలో "నిర్ణయం" కాదని అతను వాదించాడు మరియు అది అలా ఉందని భావించినప్పటికీ, అప్పీలులో చట్టానికి సంబంధించిన ఎటువంటి ముఖ్యమైన ప్రశ్న లేదు లేదా ఆ విభాగం యొక్క ఉపవిభాగం (1)(బి)లో పేర్కొన్న ఏదైనా విషయాలకు సంబంధించి తీసుకున్న నిర్ణయం కాదు. ప్రతివాదుల తరపున శ్రీ పికె ఛటర్జీ సమాధానం ఏమిటంటే, ప్రతివాదుల సేవలను రద్దు చేసే విషయంలో అప్పీలుదారు చర్య శిక్షించే లక్షణం గలదని, అప్పీలుదారు ప్రతివాదులను విడుదల చేయడం కోసం కోరిన అనుమతి శిక్షయే అని, స్టాండింగ్ ఆర్డర్ల క్లాజు 17(బి)(viii) పరిధిలోకి వచ్చే ప్రతివాదుల పైన ఆరోపించిన దుష్ప్రవర్తన కారణంగా అటువంటి విడుదల జరిగింది మరియు క్లాజు 14(ఎ) లోపల కాదు మరియు అప్పీల్‌లో తలెత్తిన ముఖ్యమైన చట్టం యొక్క ప్రశ్న ఏమిటంటే, ప్రతివాదులకు ఛార్జిషీట్ ను ఇచ్చే ప్రక్రియను ఆ ఛార్జీల విషయంలో సరైన విచారణ జరపడం, అనుసరించకుండా, ప్రతివాదుల సేవలను తక్షణంగా రద్దు చేసే ప్రయోజనాన్ని అప్పీలుదారు ఆమోదించవచ్చా అనేది మరియు కేవలం నిర్దేశించిన కాలానికి నోటీసు ఇవ్వడం లేదా నోటీసుకు బదులుగా జీతం చెల్లించడం ద్వారా మరియు స్టాండింగ్ ఆర్డర్‌లలో క్లాజు 17(బి)(viii) బదులుగా 14(a) ఆశ్రయించడం. శ్రీ PK ఛటర్జీ ఇచ్చిన ఇతర సమాధానం ఏమిటంటే, "రిట్రెంచ్ మెంట్" అనే పదం యొక్క నిర్వచనానికి సంబంధించి చట్టంలోని సెక్షన్ 2(oo) ప్రకారం, అప్పీలుదారు ప్రతివాదులను విడుదల చేయడం నిజంగా ఉపసంహరణ మరియు ఉపసంహరణ పారిశ్రామిక వివాదాల (అపిలేట్ ట్రిబ్యునల్) చట్టం , 1950లోని సెక్షన్ 7 (1)(బి) ప్రకారం, పేర్కొన్న అంశాలలో ఒకటి. ప్రతివాదులు లేబర్ అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్‌కు అప్పీలు చేసుకునే హక్కును కలిగి ఉన్నారు.

అందువల్ల, అప్పీలుదారు డిసెంబరు 6, 1952న ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్ ముందు దరఖాస్తు చేసినప్పుడు ఏమి చేయాలనుకుంటున్నారో చూడాల్సిన అవసరం ఉంది. ఈ దరఖాస్తును లేబర్ అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్ స్టాండింగ్ ఆర్డర్ల 17(బి)(viii) ప్రకారం ప్రతివాదులను తమ ఉద్యోగం నుండి తొలగించడానికి అనుమతి కోసం నవంబర్ 21, 1952న అప్పీలుదారు దాఖలు చేసిన ఒరిజినల్ దరఖాస్తు, సవరణ కోసం ఒక దరఖాస్తుగా వర్ణించింది. ఏది ఏమైనప్పటికీ, అప్పీలుదారు డిసెంబరు 6, 1952 నాటి దరఖాస్తు ద్వారా చేయాలనుకున్నది, స్టాండింగ్ ఆర్డర్‌లలోని క్లాజు 14(ఎ) క్రింద ప్రతివాదులను డిశ్చార్జ్ చేయడానికి అనుమతిని కోరుతూ మరొక దరఖాస్తును చేయడమేనని గమనించాలి. ఆ విధంగా అసలు దరఖాస్తులో అభ్యర్థించిన ఉపశమనాన్ని వదిలివేస్తుంది. డిసెంబరు 6, 1952 నాటి దరఖాస్తు, వాస్తవానికి, అప్పీలుదారు అసలు దరఖాస్తులో పేర్కొన్న వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితులపై ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్‌కు చేసిన కొత్త దరఖాస్తు అనడంలో ఎటువంటి సందేహం లేదు, కానీ ప్రతివాదులను తన ఉద్యోగం నుంచి డిశ్చార్జ్ చేయడానికి స్థాయీ ఉత్తర్వులోని క్లాజు 17(బి)(viii) క్రింద బదులుగా క్లాజు 14 (ఎ) క్రింద పారిశ్రామిక ట్రిబ్యునల్ అనుమతి కోసం అడిగారు. అప్పీలుదారుని అలా అనుమతించడానికి ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్‌కు ఎలా అర్హత లేని దోషమేమీ చూడలేదు. అప్పీలుదారు ఏదైనా వ్యతిరేకమైన ఉద్దేశ్యాలతో ప్రేరేపించబడి, సరైన విచారణ జరపకపోవడం వల్ల కలిగే పరిణామాలను తప్పించుకోవాలనుకుంటే, ప్రతివాదులకు ఛార్జ్-షీట్ సమర్పించిన తర్వాత, లేబర్ అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్ చేసిన విమర్శలను అర్థం చేసుకోవచ్చు. అయినప్పటికీ, ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్, ప్రతివాదులను తమ ఉద్యోగం నుండి డిశ్చార్జ్ చేయడానికి అనుమతి కోసం చేసిన దరఖాస్తు నిజాయితీగా ఉందని మరియు అప్పీలుదారు డిసెంబరు 6, 1952 నాటి దరఖాస్తును చేయడం ద్వారా స్థాయీ ఉత్తర్వులోని క్లాజు 17(బి)(viii) క్రింద ప్రతివాదులను డిస్మిస్ చేయు శిక్షకు బదులుగా క్లాజు 14(ఎ) క్రింద వారిని డిశ్చార్జ్ చేయుటకు గల తన హక్కును ఉపయోగించుకోవాలనే సదుద్దేశంతో ప్రేరేపించబడిందని గుర్తించడాన్ని స్పష్టంగా నమోదు చేసింది. ప్రతివాదుల డిశ్చార్జ్ అనేది స్థాయీ ఉత్తర్వుల క్లాజు 14(ఎ) క్రింద యజమాని

హక్కులను వినియోగించుకున్నసరళమైన డిస్చార్జ్ మరియు అందరికీ రూల్ 17(బి)(viii) క్రింద శిక్షించుటకు చేసిన సరళమైన డిస్చార్జ్ కాదు. అప్పుడు, అలాచేయుటకు దరఖాస్తుదారుకుగల హక్కులకు లోబడి ఉన్నదానిపై అభ్యంతరం ఉండకూడదు, అయినప్పటికి అది ఏకపక్షమో, ఇష్టా ప్రకారమో కాకుండా చిత్తశుద్ధితో అయి ఉండాలి. ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్ పరిగణనలోకి తీసుకోవలసిన ఏకైక ప్రశ్న ఏమిటంటే, అప్పీలుదారు తీసుకున్నచర్యను విధమైన అన్యాయమైన కార్మిక విధానానికి లేదా కక్షసాధింపుకు పాల్పడలేదని. ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్ ఈ అంశాలపై అప్పీలుదారుకు ప్రతికూలమైన నిర్ణయానికి రాకపోతే, అప్పీలెంట్ అడిగిన అనుమతి తిరస్కరించే అధికార పరిధి దానికి ఉండదు. ప్రతివాదులను డిశ్చార్జ్ చేయుటకు అనుమతి కోరుతూ ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్ ముందు డిసెంబర్ 6, 1952 నాడు దరఖాస్తుదారుడు చేసిన అభ్యర్థన, దరఖాస్తుదారులు చిత్తశుద్ధితో తమ హక్కుల వినియోగం కోసం చేసినదని ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్ అభిప్రాయం అయితే, చట్టపరమగు ప్రశ్న ఉండదు. ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్ మరియు లేబర్ అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్ యొక్క నిర్ణయానికి వ్యతిరేకంగా ప్రతివాదులు దాఖలు చేసిన అప్పీల్‌లో చట్టానికి సంబంధించిన ముఖ్యమైన ప్రశ్న తలెత్తవచ్చు. అప్పీలను స్వీకరించినప్పుడు ట్రిబ్యునల్ స్పష్టంగా తప్పు చేసింది.

పైన తేలిన వాటి దృష్ట్యా, చట్టంలోని సెక్షన్ 33 కింద ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్ ఆమోదించిన ఆదేశం పారిశ్రామిక వివాదాల (అపిలేట్ ట్రిబ్యునల్) చట్టం, 1950 సెక్షన్-7 అర్థంలో "నిర్ణయం" కాదు అన్న సూచనతో ఏకీభవించడానికి మేము ప్రతిపాదించము.

ప్రతివాదుల డిస్చార్జ్ సాధారణ డిశ్చార్జ్‌గా కనపడినప్పటికీ, సారంలో చట్టంలోని సెక్షన్ 2(oo) క్రింద నిర్వచనలోని అర్థం మేరకు అది 'రిట్రెంచ్‌మెంట్' అన్నసూచన నిలువలేనిది, ఎందుకంటే 'రిట్రెంచ్‌మెంట్' అను పదం మొదటిసారిగా అక్టోబర్ 1953లో జారీ చేసిన ఆర్డినెన్స్‌లో ఆ విధంగా నిర్వచించబడింది మరియు 1953 సం॥పు 43వ చట్టంగా రూపొందించి డిసెంబర్ 23, 1953 భారత ప్రభుత్వగెజిట్ లో ప్రకటించబడినదనే చిన్నకారణం చాలు. ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్ చట్టంలోని సెక్షన్ 33 క్రింద అనుమతి మంజూరు చేస్తూ 14 మే, 1953 ఉత్తర్వు ఇచ్చింది, ఆ విధంగా

'రిట్రెంచ్‌మెంట్' పదానికున్న ఈ నిర్వచనం ప్రస్తుత కేసు వాస్తవాలకు వర్తించదు . అందువల్ల, ఆ కాలంలోని డిశ్చార్జ్ సింప్లిసిటర్‌ను అప్పీలుదారు ప్రతివాదుల ఉపసంహరణగా భావించలేకపోతే, పారిశ్రామిక వివాదాల (అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్) చట్టం , 1950లోని 7(1)(బి)లలో పేర్కొన్న విషయాలలో దేనికైనా సంబంధించి పారిశ్రామిక ట్రిబ్యునల్ నిర్ణయం ఒకటిగా చెప్పలేము. ఆ దృష్టిలో కూడా ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్ నిర్ణయం నుండి లేబర్ అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్‌కుకు ఎటువంటి అప్పీల్ ఉండదు.

ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్ లేదా లేబర్ అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ ముందు విచారణలో ఈ రెండు పాయింట్లలో దేనినీ ప్రతివాదులు తీసుకోలేదని లేదా ప్రతివాదులు ఈ కోర్టులో దాఖలు చేసిన వ్యాజ్యం స్టేట్‌మెంటులో ప్రస్తావించలేదని గమనించాలి. శ్రీ పి కె ఛటర్జీ మా ముందు చేసిన వాదనలలో వారు మొదటిసారిగా తీసుకున్నారు. అయినప్పటికీ, ప్రతివాదులకు అనుకూలంగా ముందుకు వచ్చే ఏదైనా వాదన యొక్క ప్రయోజనాన్ని కోల్పోకూడదని భావించినందున, మేము అదే విధంగా వ్యవహరించాము.

అందువల్ల, ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్ నిర్ణయం నుండి లేబర్ అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్‌కుకు ఎటువంటి అప్పీల్ చేయలేరని, ప్రతివాదులను డిశ్చార్జ్ చేయడానికి చట్టంలోని సెక్షన్ –33 కింద అప్పీలుదారుకు ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్ అనుమతి ఇచ్చిన ఉత్తర్వుపై జోక్యం చేసుకునే అధికారం లేబర్ అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్‌కు లేదని మేము అభిప్రాయపడుతున్నాము మరియు లేబర్ అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ నిర్ణయం తొలగించవలసినది.

తదనుగుణంగా మేము అప్పీలును అనుమతించాము , లేబర్ అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్ నిర్ణయాన్ని పక్కన పెట్టి, మే 14, 1953న ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్, బీహార్ చేసిన ఉత్తర్వును పునరుద్ధరించాము. ప్రతివాదుల నుండి ఈ అప్పీల్ యొక్క ఖర్చులకు అప్పీలుదారుకు హక్కు ఉంటుంది.

అప్పీల్ అనుమతించబడింది.